

56. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI: »CRNCI« ZVONIMIRA JURIĆA I GORANA DEVIĆA I »

Krešimir Mikić i Franjo Dijak u filmu »Crnci«

Iz filma »Penelopa«

Sindrom »filma za

Nacionalna selekcija ništa ne bi izgubila da dva jučerašnja filma uopće nisu prikazana

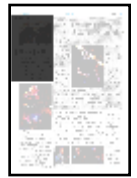
Iskustvo četvrtstoljetnog praćenja Pulskog festivala kaže mi da je jedno sigurno: ako niste vidjeli film koji je na programu ponedjeljkom ništa niste propustili, pogotovo što se i Arena nakon kreative subote i ugodno popunjene nedjelje poprilično isprazni na početku radnog tjedna. Dakle, dva filma trećeg festivalnog dana – »Crnci« i »Penelopa« – sasvim su suvišna. Jurić i Dević komotno su mogli odustati od svega

još prije četiri godine kada su zamislili ratni scenarij, pogotovo Jurić koji se već dokazao u Puli, a i Dević izvan nje svojim dokumentarcima. U »Crncima« je, čini se, priču vodila dnevno-politička osječka priča o ulozi garaža u novoj hrvatskoj povijesti, a rat je opet zaobiden.

U Milićevu filmu »Živi i mrtvi« sve je već videno, pa zbog toga ne vidim potrebu za »Crncima« kao još jednom naknadnom epizodom. To da

su Jurić i Dević talentirani znamo, da su Ivo Gregurević, Krešimir Mikić, Franjo Dijak, Rakan Rushaidat pa do Eneša Hadžihafisbegovića glumci ekstra klase također znamo, da je snimatelj Branko Linta perfektan otkrili smo odavno, pa čemu onda sve ponavljati? Da bi Dević prešao iz dokumentarnog u igrani film?

O čemu se uopće radi u »Crncima«? Zapovjednik istoimenog voda, nakon primirja, vodi dečke u neprijateljsko okruženje da izvuku poginule prijatelje. Moral im podiže uhvaćenom snimkom kako Srbi ubijaju »ustaše«,

PENELOPA« BENA FERRISA

»Muving« pred početak projekcija - Arena u Pulj

ponedjeljak«

uz glazbenu želju na kraju, a sve u namjeri da usput digne branu i potopi drugu stranu. U svakom lancu jedna karika je slaba, a ovdje je to zalutali miner iz Lepoglave, i vojnici koji, mučeni svaki svojim osobnim krivnjama i dilemama, počinju pucati jedni u druge, a onda nas režiseri vraćaju na početak priče u neku školu, gdje se ekipa sprema na pohod.

Dobro je ipak da se snaga Dijakove glume opet potvrdila kao u Nolinom »Pravom čudu« od prije dvije godine, kada je zasjenio i iskusnog Šerbedžiju.

Što se tiče »Penelope« Bena Ferrisa, hrvatsko-austral-ske koprodukcije i drugog filma s HD formata, ali isto u konkurenciji za nagrade, što reći nego opet ponoviti – film za ponedjeljak. Ima tu svega i svačega, od Penelope do Odiseja, čekanja i žderanja, silovanja i nadanja... drugim riječima, ako bih sve sabrao u jedan pojam onda bi to bila »Penelopusu«, ili »Odisejuša«. Ovaj filmski školski recital upravo to – »sačekuša« – čekaj hoće li se nešto dogoditi, a kad se i dogodi, nije se dogodilo ništa.

Mate ČURIĆ